

[Løvig Simonsen]

ikke tilstrækkelige. Det mener jeg miljøministeren også har været inde på, så der er altså nogle ting, der skal strammes op. Og når ministeren gør opmærksom på, at førstegangsplanlægningen skal være færdig, inden de enkelte dele af lovforslaget træder i kraft, er vi klart enige, fordi så har vi den rækkefølge, vi gerne vil have, som også blev påpeget sidste år.

Men der står også i forslaget bemærkninger til § 7, at når loven er trådt i kraft, har de hidtidige sektorplaner samme retlige status som planlægning vedtaget efter lovforslagets bestemmelser. Det vil sige, at de godkendte planer bl.a. ikke er formelt bindende for amtsrådene. Og dér er det, jeg godt vil spørge ministeren: vil det ikke kunne medføre, at amterne kommer lidt let over førstegangsplanlægningen? Jeg vil sige til ministeren, at her skal der strammes op, således at der kommer et klart budskab til amterne om, at denne førstegangsplanlægning er vital, for det er faktisk den, der er grundlaget for den videre planlægning i amterne.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil også takke ministeren for den imødekommethed, som jeg syntes i hvert fald at kunne spore i ministerens bemærkninger til nogle af os.

Jeg vil gerne tage fat på recipientkvalitetsplanproblemet endnu en gang. Ministeren siger, at planerne har været formelt bindende, og nu ophæver man en formel binding. Men hvad vil det sige, at noget er formelt bindende? Vil det sige, at det ikke er reelt bindende, forstået på den måde, at man ikke har rettet sig efter de planer, man har vedtaget, at man ikke har ønsket, at de egentlig skulle have nogen særlig fremtid, og at man derfor har tilladt overskridelser på enkeltudledninger i forhold til de recipientmålsætninger, man har haft? Er det det, ministeren mener med, at de kun har været formelt bindende?

Hvis det er det, ministeren mener, så er det vel noget af en resignation at sige: da de dér abekatte ude i kommuner og amtskommuner jo alligevel ikke retter sig efter det, de har vedtaget, så kan vi lige så godt lade være med at sige til dem, at de skal rette sig efter det, og det gør man enklest på den måde, at man ophæver bindingerne. Det kan man ik-

ke, hvis det er et miljøhensyn, der ligger bagved.

Det andet spørgsmål i den forbindelse, jeg vil stille til ministeren, er: hvordan bærer man sig ad med, som der står i aktionsplanen for Havet omkring Danmark, at udbygge spildevandsrensningen frem til udgangen af 1990 i overensstemmelse med de recipientkvalitetsplaner, der er under vedtagelse, når 1) disse ikke skal være bindende, 2) spildevandsplanerne heller ikke skal være bindende i forhold til recipientkvalitetsplanerne? Så må man nok sige, at der ikke er meget hold i den del af aktionsplanen for vores udmærkede hav.

Endelig vil jeg sige tak til ministeren for, at han har igangsat et udredningsarbejde sammen med Industriministeriet om mulighederne for at tilbageføre kompetencen til amtskommunerne, når det drejer sig om dagligvareforsyningen inden for regionen. Det kan der jo være behov for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der er her rejst nogle problemer, som trænger til en meget grundig drøftelse i udvalget. Spørgsmålet er, om vores amtsråd får tillagt tilstrækkelig bindende regler, og det er et problem, som jeg meget gerne vil tage op i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).